

Vojenský technický ústav

Vojenský technický ústav představoval důležitý technický orgán československé armády, pověřený výzkumem, který zásadním způsobem ovlivňoval směry vyzbrojení armády a v mnoha případech se přímo podílel na vývoji zbraní a zbraňových systémů.

Vojenský technický ústav (VTÚ) vznikl 1. října 1925 reorganizací 46. (výzkumného a zkušebního) oddělení MNO v Praze na Pohořelci. Součástí VTÚ se staly také ženíjní zkušební dvůr v Milovicích a vojenská střelnice v Hlbočím. Od 1. ledna 1933 byl VTÚ sloučen s Vojenským leteckým ústavem studijním do nově vytvořeného Vojenského technického a leteckého ústavu (VTLÚ), který v této podobě působil až do likvidace československé branné moci v roce 1939. VTLÚ organizačně podléhal Hlavnímu štábu československé branné moci a skládal se z pěti odborů (I. zbrojní, II. letecký, III. technický, IV. chemický a V. ženíjní) a zdravotnické skupiny. Z nich II. odbor sídlil v Letňanech a ostatní působily v kasárnách na Pohořelci a v Dejvicích v objektu zvaném též Objekt Šolínova. Po dokončení budovy Hlavního štábu v roce 1937 sídlila část VTLÚ i zde.

Funkci velitele v letech 1925-1939 vykonával divizní generál MontDr. Ing. František Kolařík (1881-1950), jeho zástupcem byl brigádní generál Jaroslav Matička (1882-1970). V době okupace pokračoval ve své činnosti pouze II. letecký odbor VTLÚ v Letňanech, který byl v roce 1939 přejmenován na Letecký technický zkušební ústav a převeden pod pravomoc

◀ Prototyp 4,7cm minometu z roku 1937, který byl vyroben podle projektu VTLÚ Zbrojovkou Brno. Při komparativních zkouškách se škodovským 5cm minometem B 6 se ukázal jako lepší. K jeho zavedení do výzbroje nedošlo.

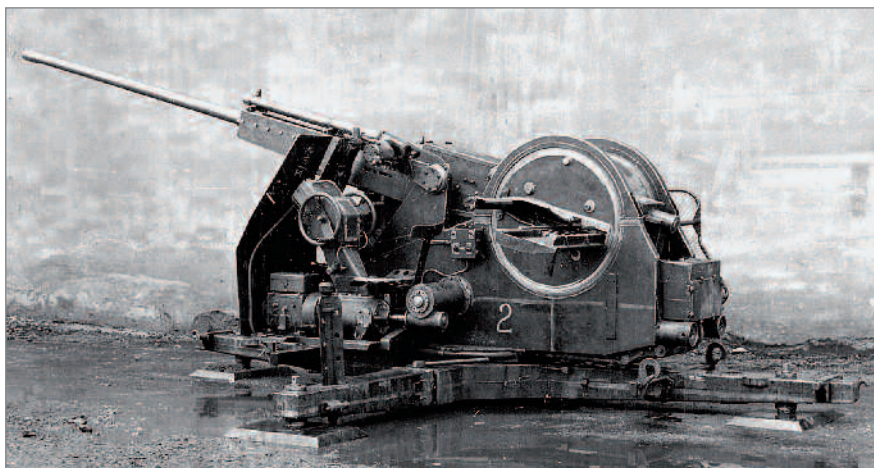
ministerstva školství a poté ministerstva dopravy a techniky.

OBNOVA PO SKONČENÍ VÁLKY

Krátce po skončení války byla obnovena činnost Vojenského technického

a leteckého ústavu, jehož velení se ve dnech 9. a 10. května 1945 ujal plukovník technické zbrojní služby doc. Dr. Jan Gebauer. Následující den jej ve funkci vystřídal předválečný velitel VTLÚ divizní generál MontDr. Ing. František Kolařík, který tento post zastával do 19. července 1945. Jeho odvolání zřejmě souviselo s obžalobou z kolaborace, kterou se sice podařilo vyvrátit, ale do další činné služby již nebyl povolán.

Funkci velitele převzal 19. července 1945 předválečný pracovník VTLÚ plukovník dělostřelectva Ing. Josef Trejbal (1893-1985), který v ní byl definitivně ustanoven od 1. října 1946 a vykonával ji do srpna 1951. Mezitím byl dvakrát povýšen, tj. na generála technické zbrojní služby a generála šéfa technické zbrojní služby. Jeho osobnost je tak zajímavá, že by si zasloužil samostatný článek. Posledním velitelem se stal pplk. (od 1. 1. 1952 plukovník a od dubna 1954 generálmajor) Ing. Václav Kůkal (1913-1986).

◀ Druhý prototyp 57mm protiletadlového kanonu vz. 52 na oddělitelném podvozku v roce 1952. Řízení jeho vývoje spadalo do působnosti I. odboru VTÚ.